o. 123. 1842.

LISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 14 October.

…uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het …ement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50.– Men abonneert …bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

…OEKBESCHOUWING.

(Het jaar) 1842, in betrekking beschouwd tot de ware gesteldheid van het dierbaar vaderland, door D. B. Adrian, Rotterdam bij Mensing en van Westreenen, 1842.

…schrijver dezer brochure komt ons voor, een …delijk man te zijn, die het met het vaderland …t goed meent.

…vinden hem reeds op de 1e bladzijde tot de …gekomen: » dat wij niet anders dan met groote …rgdheid de verdere ? toekomst te gemoet kunnen …"

…De kwijnende staat des koophandels en der zee…t, de met elken dag meer wegzinkende welvaart …het zoo kostbaar, en met zooveel zorgen daar…elde fabrijkwezen, 't handtastelijk gebrek aan …gevende nering, de uit deze zorgwekkende …andigheden voortkomende vermenigvuldiging van …kelooze en broodelooze huisgezinnen," (het is …lijk, als bewoonde de schrijver de eene of andere …sche Stad!) » welker mannelijke leden door hun… handen-arbeid in de dringende levensbehoeften …ne *willen* maar niet *kunnen* voorzien;" — … de schets, welke de schr. van onzen toestand … geeft.

… is het echter niet *alleen*, wat bezorgdheid baren … hij beweert (bladz. 3) » dat de ongunstige …eldheid, waarin zich de hooge regering des lands …n over de natie bevindt, een ander aanwezig en … zich verspreidend kwaad is."

… oorzaken van het *eerstgenoemde* kwaad, telt …p.

… Onze toestand als integrerend deel van Europa, … vooral worden opgemerkt: » *overproductie* van …t alle voortbrengselen; mindere noodzakelijkheid … handen-arbeid, door de … de kunst werke… tot eer strekkende, maar aan den geringen …l der maatschappij geheel en al het brood ont…ende *Machinerie*;" — de toeneming van bevol…; — verfijning van zoogenaamde zeden en genot; … de voorkeur door velen aan voortbrengselen van …den oorsprong gegeven.

… De inrigting van ons geheele staatswezen, …l op vreemde leest geschoeid, daarom veel te …gtig en kostbaar voor ons kleine land; waardoor …en juk wordt opgelegd, » waaronder de lendenen …ken," en » ons volksbestaan ten aanzien van …opa en de wereld in eene onnatuurlijke betrekking …t."

… volgen van vreemde voorbeelden ook in het …e maatschappelijke, in het huisselijke leven.

… oorzaken van het *laatstgenoemde* kwaad: de …rde stelling der regering ten aanzien der natie, … de schr. op, *in 't algemeen*:

…t onder alle voorwendselen zich vasthouden aan …ten, welke de noodzakelijkheid hun (de regenten) …vroegere eeuwen geschonken heeft, maar welke … koningschap, door welke oorzaken dan ook, …r verloren heeft."

…AR DAAR, zegt de schr. *een wedloop, een stryd', …oren en volgehouden. waarby de voortgesnelde …t der volken, door den bekrompen geest des …ags niet te speerhouden en derder afwykende is …* HEN, (de volken zelve?) *bedoelde.*"

…, als *in 't algemeen*, ten aanzien der regenten …d hebbende, — op eene gepaste en kiesche … in het midden latende, in hoever de gemaakte …rkingen ook van toepassing kunnen zijn op, of …g, voor *Nederlandsche* regenten en ministers, …at de schr. over tot de verdere opsporing der …ken, welke aanleiding geven, » dat de toestand … de hooge regering en der natie niet is van …en aard en strekking, *waarby wy gerust kunnen … en blyven.*"

…Bij de hooge regering zoowel als bij het grootste …eelte der lagere, niet alleen, maar ook bij de …ie-zelve is het, *hoe kalm en hoe bedaard men …h ook moge voordoen en zynen veegen toestand …t te verbergen, kennelyk, dat men zich beweegt* » *en genegen*" — MAAR DAT MEN ER ZICH TOCH NIET » OP DE WEER-PLAATS GEVOELT."

De regering, zegt hij, ziet men » *weifelend, dra-» lende hinken op twee gedachten, in de plaats van » vaste en onomstootelyke beginselen te volgen, waar-» naar haar weg is afgebakend.* (bladz. 16)

Eene *derde* oorzaak is: » *teleurstelling van opgevatte » verwachtingen.*"

Hier treedt de schrijver in een betoog, dat hetgeen bij de openbaarwording onzer financiele gesteldheid bevonden werd, *natuurlyk niet anders zyn kon*; en waarbij hij hulde toebrengt » aan den deugdzamen » en wijzen Koning, die zijn leven en koninklijk » vermogen besteedde aan het algemeene welzijn, en » wiens staatkundig, geheim en openbaar leven ten » toonbeeld konde strekken van alle regerende Koningen » der aarde."

Dat onder de regering van Koning WILLEM I ook veel goeds, in het belang van onderscheidene takken van volksvlijt, is verrigt, hebben wij, al zeer kort na de abdicatie, in een art. » *Geef den Koning wat des Konings is.*" gemeend te moeten herinneren. Aan de onpartijdige geschiedenis blijve het verder overgelaten te beslissen, in hoever deze Vorst in *alle* opzigten als model voor de Koningen van zijnen tijd kon en mogt worden voorgesteld. Aan werkzaamheid en vastheid van karakter heeft het Hem zeker niet ontbroken. Misschien werd er echter nog meer gevorderd.

De schr. vindt diepe wijsheid in de zamenlijming der Staten *Oud-Nederland* en *Belgie*; doch keurt het af, dat zij niet, van den aanvang af aan, elk onder » eene afzonderlijke administratie zijn gesteld « geweest."

Ons bestek gedoogt niet, de bezwaren welke, *ook dan nog*, aan de vereeniging zouden zijn verbonden geweest, hier op te geven. Alleen willen wij hier zeggen, dat alle opregte vrienden van het Huis van Oranje, de tegenwoordige gesteldheid van Europa in goeden ernst overwegende, en het waarachtige belang van Nederland toegedaan, op grond dezer *beide* gevoelens, zich zorgvuldig onthouden zullen, van tot eene hereeniging dier beide rijken, onder welke voorwaarden of door welke middelen dan ook, op te wekken of aan te moedigen.

Nu volgt een kruistogt tegen » eenige kwaadwilligen, » door het vaderlandsche *Journalisme* bezig gevonden, » om de natie voor te lichten in haren toestand, » en te brengen tot beoordeelingen en uitleggingen, » welke niets anders hebben te weeg gebragt, dan » het volk en het niet diep genoeg doordenkende, » ofschoon meer beschaafd deel van hetzelve, tot eene » zeer ongunstige vooringenomenheid te brengen tegen » die personen, op welke zich de hooge regering » vereenigde."

Men weet zulks: het *Journalisme* is tegenwoordig de wrijfpaal van allen, welken het lust, der oude of der nieuwe regering het hof te maken of te complimenteren.

Weinig scheelt het nog slechts, of, men legt aan de journalisten te last al het leed, aan het Nederlandsche volk sinds eene reeks van jaren wedervaren, en al de misvattingen, aan welke zich deszelfs regeerders gedurende dien tijd schuldig maakten; terwijl zij intusschen niets anders deden, dan dit een en ander, als getrouwe natuurschilders, af te schetsen en voor te stellen.

Geschiedde dit soms met wat krachtige kleuren, of op eene min of meer burleske of wat ruwe wijze, men houde in het oog, dat men ook in den journalist het volmaakte ideaal niet vorderen mag. Doch zeker is het, dat in zeer weinige Staten, waar eene zoo onbeperkte vrijheid der drukpers door de grondwet is gewaarborgd als in het onze, daarvan zóó weinig misbruik is gemaakt als hier.

De vraag is maar hoofdzakelijk: bestonden de wezenlijke misbruiken, de verkeerde beginselen, de hardnekkige vastkleving aan het oude, dat nogtans niet goed, niet bruikbaar meer was, — zoo als dit een en ander door de drukpers werd en nog wordt aangewezen, — al dan niet? Beweert de schrijver van *neen*, dan heeft hij de meest geachte en verlichte staatslieden, dan heeft hij den in vele opzigten veranderden gang der regering als partijen tegen over zich, die zijne bewering logenstraffen. Bestond dat alles *wél*; en was er gevaar, dat het zou *blyven* bestaan, indien er niet met kracht op herstel werd aangedrongen; kweet zich het Journalisme van *die* taak; bereikte het, met behulp der onafhankelijke mannen in de Staten-Generaal, en enkele mede vooruit willende mannen in het ministerie, voor 't minst reeds *gedeeltelyk* het doel; — dan is het ondankbaarheid, het Journalisme zóó algemeen als dit in deze dagen gedaan wordt, voor te stellen, als hebbende zich voorgesteld en nog beoogende het verderf des vaderlands, en om de regering in eene verkeerde positie te plaatsen ten aanzien der natie.

Het zou weinig moeite kosten, aan te toonen, dat al hetgeen waarop het Nederlandsche Journalisme, voor jaar en dag, aandrong, en nog gedeeltelijk aandringt; niets anders is, dan hetgeen ook de meest achtingswaardige staatsmannen, de warmste vrienden van hun vaderland, voor het geluk van *dezen* Staat hebben noodig geoordeeld en ingeroepen.

Men deed het soms met ruwheid, met scherpheid, het is waar! Maar vonden op andere leest geschoeide vertoogen in den regel ingang? In geenen deele. Dus was het aannemen dier scherpheid hoogst waarschijnlijk de wijziging van het geneesmiddel naar de gesteldheid en behoefte van den patient.

Het lust ons niet, hier als verdedigers op te treden van eenen man, welke ook hier weder op bladz. 25 wordt voorgesteld, als in zijne oppositie gewetenloos gehandeld, alleen zichzelven beoogd te hebben. Het is den zwakken mensch niet gegeven, in de harten van anderen te lezen, en wie veroordeelt, gelijk het hier gedaan wordt, diende toch wel die kennis te bezitten.

Moesten allen, welke eens oppositie, ja soms hevige oppositie voerden, en later hooge betrekkingen of belooningen aannamen, worden gebrandmerkt en verguisd, gelijk men goedvindt het dezen man te doen, welke eene breede lijst van namen, waaronder niet weinige, die thans met achting genoemd worden, zou er niet kunnen worden opgehangen!

Zeker verliet hij zijne vorige loopbaan niet, zonder hoop, dat zijn arbeid vruchten dragen zou, zonder de overtuiging, dat dezelve reeds dadelijk vruchten *droeg*.

Ook *hier*, denken wij, zal de onpartijdige geschiedenis wel een verschillend vonnis vellen van dat, hetwelk men onder den indruk van het oogenblik en van den hartstocht, en zonder de verkregene uitkomsten te waarderen of nog te kunnen waarderen, door velen wordt uitgesproken.

Hoe het zij, de schrijver laadt op de kwaadwilligheid der dagbladen een gedeelte der schuld van de verkeerde stelling der regering ten aanzien der natie. Wij, daarentegen, beweren, dat die stelling zal verbeteren, naar gelang de regering zich meer zal verwaardigen, zorgvuldig te onderzoeken, in hoever werkelijk de wenschen, behoeften en bezwaren bij het volk bestaan, door de meeste dier dagbladen aangedrongen en voorgedragen.

De schr. spoort aan tot *eendragt* en ook wij doen dit; doch tot eene eendragt, welke haar bestaan put uit tevredenheid over de billijkheid en regtvaardigheid van het staatsbestuur jegens *alle* burgers; geene eendragt, ten deele verwekt door slaafsche onderwerping aan eene enkele klasse, welke zich de magtigste gelooft, en daarom *haren* wil, *haar* belang als wet voor allen zou willen doen stellen.

Komt zij van deze begeerte niet terug, dan is het aandringen op eendragt het onmogelijke willen; want nog is de Nederlandsche burger niet zóóver gekomen, dat men hem kan doen tevreden zijn in de banden van lijdelijke, slaafsche onderwerping.

Ten slotte spoort de schrijver nog aan, om vooral krachtige pogingen te werk te stellen; tot vermeerdering van de bestaanmiddelen voor de arbeidende klasse in ons land. Wij zeggen hier, uit volle overtuiging, *amen* op. Behoorden wij tot de » kwaadwilligen," wij zouden zulke pogingen ontraden of trachten tegen te werken, omdat uit het gebrek der minderen standen weldra ontevredenheid voortvloeit, en daaruit alligt van die gebeurtenissen kunnen ontstaan, bij welke het » eerzuchtige woelgeesten" gelukken kan, zich op de hoogte te plaatsen, welke zij gezegd worden te beoogen.

Door de belangen van den nijveren, voortbrengenden middelstand en die van de arbeidende klassen

naar ons vermogen voor te staan en op de daartoe dienende middelen te wijzen, bezitten wij de overtuiging, ook de rust des lands, de vastheid der bestaande regering, de duurzaamheid der gevestigde orde van zaken, en zelfs het geluk en rustige bezit der rijken en aanzienlijken in den lande te bevorderen.

Door de regering te bestrijden, waar zij toont van *andere* beginselen te willen uitgaan, gelooven wij eenen onzer heiligste pligten als staatsburger te vervullen; en beschouwt men dit als kwaadwilligheid, als vijandschap tegen de regering, wij zeggen met MOORLAND, in den Lasteraar: » *Die de kinderen goed doet, bemind ook den vader.*"

Bij het lezen van het stuk over het armwezen, in de *Arnhemsche Courant* van 30 September jl., komen wij, zonder onbescheiden te willen zijn, bijna onwillekeurig op het denkbeeld, of niet soms gebrek aan bezigheden of uitspanning, of veelligt tijdverveling, tot het stellen van dergelijke artikelen, aanleiding geven.

Het is eene *waarheid*, dat de arme wet van November 1818, slechts het domicilie van onderstand aantoont, maar dat zij geene armen-wet is, die bedelarij, landlooperij en luiheid weert, armoede tracht voor te komen, werkzaamheid aanmoedigt, en overigens gepaste middelen aan de hand geeft, om in de nooddruft der schamelheid te voorzien; het is nogtans eene *vinding*, dat de wet charité légale, of wettelijke liefdadigheid, predikt. Wij houden die, reeds meermalen bondig wederlegde bewering, ten zachtst uitgedrukt, voor eene fictie, die ofschoon duizend en eenmaal herhaald, nimmer, in het gebied der volksoverleveringen, regt van immatriculatie zal erlangen, en steeds tot den rang der sprookjes zal blijven behooren.

De beslissingen, naar aanleiding dezer *wet* uitgebragt, *gebieden*, wel is waar, onderlinge teruggave van uitschotten, in ziekte en andere dringende gevallen; doch, wij vragen het met ernst en nadruk: waar verkondigt de wet charité légale, in de onmiddellijke beteekenis des woords, zoo als vele dit zuchten en jammeren? Nergens; en wanneer nu de *wet* geene *wettelyke* liefdadigheid leeraart, dan zal de *wettelyke* liefdadigheid, wel in het rijk der vindingen, of in dat der fictien, moeten opgespoord worden.

De arme wet van November 1818 verleent billijkerwijze, en op goede gronden, ieder' arme de faculteit, om in den openbaren onderstand te kunnen deelen; Wanneer de plaatselijke gemeenten, b. v. een deel harer inkomsten zonden afzonderen, voor algemeenen brandwaarborg, voor het verleenen van jaarwedden aan weduwen, etc. etc.; zoudt ge dan, den lastdragenden burger, het deel-regt in die fondsen kunnen betwisten? Immers neen; nu zonderen de plaatselijke gemeenten een deel harer middelen af voor armen-onderstand, eene hoogst loffelijke inrigting, die lang vóór November 1818 in werking was: moogt gij den bijdragende arme zijn *deel* onthouden?

Wanneer de vertegenwoordiging dezer gemeenten zich evenwel, in het belang van de veiligheid en de gezondheid der ingezetenen, tot niets zoude *willen* bepalen, dan tot het verzorgen, verplegen en begraven, van arme krankzinnigen, minvermogende zieken en in behoefte gestorvene personen, en de overige chariteit aan het individu, of aan des benoemde commissien, in voege zulks des winters, met spijs- en andere uitdeelingen plaats heeft, zou verkiezen over te laten, welke magt zou dan in staat zijn eene collective massa wel, en een individu niet, tot het uitoefenen van weldaden, te *noodzaken?* Zoo verre onze wetenschap zich uitstrekt, geene.

En in dien zin vervalt de geheele armen-takst, die fantastische moeder van het verpligte liefdadigheids-spook, waarover zoo dikwerf in het wilde geschermd wordt; ofschoon, wij voor ons, het aanleggen van niet geheel noodige openbare werken, het optrekken van misbare gebouwen, of het aanleggen derzelve naar eene ruimere schaal, dan de noodzakelijkheid min of meer gebiedt, met geen ander oogenschijnlijk doel, dan werkelooze handen arbeid te verschaffen, niet geheel en al, van een onmiddelijke en zeer drukkende armen-takst kunnen uitsluiten, wanneer de daardoor verhoogde lasten, op de eerste en dringendste behoeften des levens, moeten gevonden, en op den ingezetenen, zeer gevoelig verhaald worden. VOLTAIRE wil den armen nimmer hebben toegeroepen: *vas travailler*, maar, *viens travailler.*

Nu is het waar, dat de hooge regering de fondsen der diaconien, tot openbaren onderstand, heeft verklaard; doch zij deed dit, in zoo verre ons bekend is, alleen met betrekking tot de deelgeregtigheid der ledematen, en in geen algemeenen zin. Tot zoolang de administrateuren dezer fondsen, tering en nering kunnen in evenwigt houden, bemoeijen zich immers geene stedelijke, provinciale of hoogere authoriteiten met hunne huishouding; is het nu ongelukkig zoo verre gekomen, dat de eerste aan de laatste ontwassen is, dan staan die heeren, zoo als zulks bij vele hunner collega's, plaats heeft, tegen over de force majeure; zij verzoeken der overheid, in eerbiedige termen, en op gemotiveerde gronden, een deel des plaatselijken onderstands, subsidie geheeten, of zij verzoeken die overheid, op gemotiveerde gronden, een aantal ledematen, in alimentatie over te nemen. Wij ontwaren daarin niets dan den natuurlijken loop der dingen, waarin de wet wijsselijk, en in harmonie met de menschlievendheid en de goede orde voorziet, en volstrekt geen kwaad.

Het is ook, in eerbied gezegd, in onze oogen, volstrekt geene wiskundige zekerheid, dat heeren kerkelijke armverzorgers, alleen aan God, aan hun geweten en aan den kerkeraad, zouden rekenpligtig zijn. Wij beschouwen die heeren wel degelijk ondergeschikt, aan de openbare administrative orde en aan de wetten van den Staat; de vrijheid dezer heeren, zoo als zij elders, bijna met leeuwentrots, wordt gepretendeerd, zou veelligt niets dan willekeur, wanorde, verongelijking der armen, en de last der maatschappij kunnen te wege brengen, incidenten die gewis, de weldadige ondersteuners der kerkelijke armenfondsen, nimmer zullen goedkeuren. Wij zijn bereid deswege in nader betoog te treden. (1)

Nu belijden wij volstrekt geene voorstanders te zijn van Koninklijke of Ministeriele besluiten, die arbitrair en eigenmagtig, de wetgeving uit haar verband, en geheel het maatschappelijk verdrag uit zijne neaf, rukken; doch wanneer de *wet* aan het geëerbiedigde Hoofd des Staats, en aan de Staten der Provincien, het vermogen van scheidsregter toekent, dan zijn *hunne* beslissingen, even zoo heilig en onschendbaar, als regterlijke gewijsden, en iedere onheusche beoordeeling of aantasting derzelve, als laak- en strafbaar aan te merken.

Ten einde in geene meerdere bijzonderheden te vervallen, die het bestek dezer niet toelaat, beroepen wij ons op de stukken, betreffende de onderwerpelijke arme wet, in de *Vlissingsche Couranten* van 15 en 22 April en 2 Mei dezes jaars opgenomen; en nemen ten slotte de vrijheid, den steller van een derzelve te vragen: « Of er bij geval « lieden zijn die, wegens baatzuchtige, staatkundige, gods- « dienstige, (onverdraagzame) of andere oorzaken, in het « geheel geene armen-wet, of liefst eene toomelooze vrij- « heid en willekeur verlangen, zoo als de heer LUTTENBERG « zulks genoegzaam laat veronderstellen?" H.

(1) Zoo ontzien het ook, heden ten dage, de bedienaars der godsdienst, de wijsgeeren en de philantrophen niet, de leden van zekere gezindte, (hoe solidair) in een ongunstig licht te stellen, wegens gemis aan vertrouwen; even of, op het morele karakter van anderen, die slaaf aan een onbepaald vertrouwen gewoon en daarin opgevoed zijn, volstrekt niet af te dingen ware!

Zijn het Grieksche ostracismus en de glans van het ridderschap niet te zamen naar het schimmenrijk verhuisd?

Ach! er zijn zoo vele ridders die kruisen en grootkruisen dragen!

Hoeveel zou, in den tijd dien wij beleven, KRELIS LOUWEN wel voor het ridderschap of voor den adelstand over hebben?

De vermaarde, Nederlandsche, en aan de kunst te vroeg ontrukte vioolspeler, BON, was, bij het hooren van onzuivere of valsche toonen, gewoon te zeggen: « er loopt « veel van St. Anna door." Bestaat er geene ridderorde die St. Anna hiet?

NAPOLEON sloeg dappere en roemrijke mannen, tot ridders van het legioen van eer. Zouden er wel ooit of immer, een zoo groot aantal eere-ridders voorhanden zijn geweest, om er een geheel (Romeinsch) legioen van voltallig te maken?

Het zijn alle geene *solide* borsten die met het eermetaal prijken; ook aamborstigen en andere borsten, mogen zich er mede versieren.

Wat baat den ezel het aantrekken van de vossenvacht! langoor steekt er uit. Wat baat het een' EITERBORN, wanneer hij honderdmaal exclameert, ik ben een *eegelyk* man; de geheele wereld weet immers, dat hij een schurk en een deugeniet is.

Zou het hart der koningen, niet alleen van de hoogte, maar ook van de diepte geleid worden? Op die wijze zou PLUTO wel eens de fatale impulsie kunnen geven, om den of ander, die hem veel landverhuizers toezendt, hier beneden aan een kruis of lint te helpen.

Een voornaam adelijk heer, steekt de domme stalknecht KLAAS, in het sinjeurs pak, en omhangt hem met kruissen en linten. Wel hoe, riep KLAAS, hoe is het! ben ik ridder, of ben ik Pirelala? Hij wist eigenlijk niet hoe dat hij het had.

Vroeger staken de ridders de draken; en thans moge men den draak met de ridders steken, indien de eerbied zich er niet tegen verzet.

De wapenen der oude ridders bestonden in lans en speer; die der hedendaagsche ridders bestaan in mosheims en abrabanels, in lancetten, spaansche vliegen, pillen en decoctums, argumenten, portefeuilles, zwarte peper en andere koloniale waren: het ware eene kluchtige vertooning, Hun Ed. met die wapenen, in een steekspel of tournooi, te zien verschijnen! etc. V.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 7. October. Te Ashbourne in Derbyshire is den 4. dezer een staatkundig gastmaal van omstreeks de 1100 gasten gehouden, tot het beramen van maatregelen om krachtdadig tegen de werking der nieuwe armen-wetten te protesteren.

Uit de door de Engelsche admiraliteit genomen maatregelen blijkt, dat Engeland zeer spoedig eene zeemagt van dertig linieschepen in gereedheid zal hebben, om des noods te kunnen gebezigd worden.

— Gisteren is aan het policie-bureau van de Teems, de hofmeester van de Rotterdamsche stoomboot *de Batavier*, veroordeelt tot eene boete van 100 pond sterl. of, bij gebrek aan betaling, tot zes maanden gevangenisstraf, wegens het sluiken van 213 ponden sigaren en tabak.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9. October. Bij het nachtelijk vertrek van de Koninklijke familie van het kasteel d'Eu naar St. Cloud, is de officier, die het eskorte kommandeerde, van het paard gevallen, en onder de rijtuigen des Konings geraakt, welke hem overreden hebben; des morgens was hij overleden.

— De prins *de Montpensier* zal met zijne compagnie artillerie naar Algiers vertrekken, om er zijnen eersten veldtogt te doen.

De prins *de Joinville* zal van Lissabon naar Rio Janeiro vertrekken en vooreerst de wateren van China nog niet bezoeken.

— De stoomboot de Nijl, een der schoonste schepen van de vloot des Pacha's van Egypte, is den 10. dezer in de haven van Marseille binnen geloopen. Dit schip is met 4 stukken gewapend, en door *Jaffar-Beij* gekommandeerd. Hetzelve brengt de geschenken, die *Mehemed-Ali* aan den Koning der Franschen zendt. Deze geschenken bestaan in 8 arabische paarden van overgroote schoonheid, en verscheidene schawls van onschatbare waarde.

BELGIE.

— Volgens een Vlaamsch blad, heerscht in het ambacht van Veurne de cholera-morbus; er wordt ... gevallen melding gemaakt; de meeste lijders echt... door de aanwending van gepaste geneesmiddelen ge...

NEDERLANDEN.

's HERTOGENBOSCH, den 7. October. Uit de ... den vernemen wij, dat aldaar in den loop de... misweek op twee plaatsen poging tot brandstichting te hebben plaats gehad. In den avond van ... ontdekte men brand in de kom der gemeente, die spoedig gebluscht werd. Bij onderzoek der zaak b... ken, dat bij de weduwe *van den Berg*, algemeen ... onder den naam van *Dore Welle*, en bij van S... winkelier, brandende lonten op of in de daken der ... zijn bevonden: een dier huizen stond in brand.

Bij het vernemen dezer misdadige pogingen be... officier van Justitie zich dadelijk naar de plaats b... ten einde de zaak te onderzoeken. Men hoopt, ... der politie gelukken mag de booswichten te ontdekken ... in den loop dezes jaars zoo vele rampen en onheilen ... provincie en elders hebben te weeg gebragt.

— Van den Helder schrijft men van den 8. » Heden is van hier naar Suriname vertrokken ... corvet Juno, onder bevel van den kapt. ter zee ... aan boord hebbende den nieuw benoemden gouv... generaal der West-Indische bezittingen, den heer *Elias*, en familie.

GEMENGDE BERIGTEN.

Onder Wijk-bij Duurstede is een grafIampje, ... eenige potscherven, opgegraven. — In den nacht ... den 20. is in Koningsberg de eerste sneeuw gevallen. ... Engelschen hebben in 1841 11,511,907 gallons ... dranken geledigd. Vooral in Schotland schijnen de ... rijen het goed te hebben. — Op Java worden fab... van potasch opgerigt. — De gezondheid van den G... van der Meere verbeterd. — In den omtrek van Nij... is een sneeuwwitte volwassen haas geschoten. — Te ... wijk aan Zee is de eerste nieuwe bukking aangekomen. — ... Vorst van Oudipore is overleden en slechts een ... vrouwen bij de lijkplegtigheid verbrand. — In het ... van Laxenburg bij Weenen is eene groote faisanten... gehouden. Er zijn meer dan 1000 stuks hoenders en ... santen geschoten. — In de Arnh. C. leest men dat ... derlanders een geduld hebben zoo taai als Kermis... in berusten en voorbeschikking de Turken evenaren ... in trompelen geheel Europa overtreffen. — Te Lond... eene verzameling van onuitgegeven brieven van ... Stuart het licht zien.

CORRESPONDENTIE.

Het stuk geteekend K., in ons volgend No.

— Het artikel geteekend † en het stukje van P. ... spoedig mogelijk.

— De bijdrage van X. Y. kan niet geplaatst wo...

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15 October. Sedert 11 zijn alhier ... reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Jeune Clemence, C. P. Smidt, Hull, stukgoed; Jean... G. J. Divoort, St. Cers, zout; Georgianna, C. F. W. ... Cowes, stukgoed; Penrith, J. A. Russell, Rio-Janeiro, ... Victoria, N. H. Christensen, Randers, raapzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze ... naar zee gezeild:

Heinrich Emil, P. N. Permier, Rostock, Undine, J. I. R... Oostzee, Adolph Friedrich, E. I. Niemann, Rostock, The ... L. Creekwold, Londen, alle ballast; Albion, J. F. Brodb... zaad, St. Petersburg.

Van Rotterdam gezeild:

L'Estafette, L. S. Waterloo, stukgoed, Duinkerken.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

15 October 1842.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f 9.00	Boekweit	f
1 J. dito	« 8.75	Winter Garst	«
N. dito dito	« 9.50	Zomergarst	«
2 J. Walch. Tarwe	« 9.50	W. Witte Boonen	«
1 J. dito	« 9.00	W. N. Bruine dito	«
Nieuwe dito	« 9.75	N. O Paardenboonen	«
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 6.75	Z. N dito	«
1 J. dito	« 5.50	Raapolie	f 41.50
Nieuwe dito	« 7.30	Patentolie	« 44.00
W. Groene Erwten	« 7.50	Lijnolie	« 41.00
Witte dito	« 7.25	Raapkoeken f	de 10..
Koolzaad	« 8.75	Lijnkoeken « 9.00	« 1..
Haver	« 3.50		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.